

חולבות תשעה באב סיון תקננ' תקנד'

באר הגולה 60

(החותם טימני), [*] רק אומר תחלה 'המבדיל' וככו' (מנוגים בשם מהאייך). (ח) וונגן שלא למד בערב תשעה באך מלחמות ואילך כי אם בברקים הופיעים בתשעה באך, (ט) זילבן אם קל (ט) [ט] בשבט (*) אן אומרים פרקי אבות (מהרייל ומוהיגים). וכן לא יסכל ערבי תשעה באך:

תקנד דברים האסורים בתשעה באב, ובו כ"ה סעיפים:

א *תשעה ב'ב (א) אסור בריחיצה וטיכיה ונעליה הפעיל ומשמייש המשטה. [*] ואסור ל��רות בתורה נכיאים וכתובים ולשנות במשנה ובמדרש ובגמרא, בהלכות ובאגדות, ממשום שנאמר פקודי ה' ישרים משפטם לבי. בותינוקות של בית רפין *בטלים בו. אבל קורא הוא באובי וכבדרים (ב) [ג] הרעים

באר היטב

בשכחה. ר' ליל עט"ב, א"כ ק"ו אם קל ט"ב ב' בשכחה שאפסד ללמוד כל
בשכחים. ומי שבב אפסד און אפזר באכילה בשור ובין לפה נקמי שלא ילמוד,
הנתקה מהמאליות. ומי לא קורין במנחה ואפללו ב"ס' ב' במדיני דשון לודמא בגון
הנתקה מהמאליות. ומי לא ישבה משלוחות דרכיהם; ומפני
הנתקה מהמאליות לא ישבה בקהל עט"ב והפיר לא עתיר למלמד, וזה ראה דכל מלמד
בשכחה אפלו אחר חוץ לא הפסיק דבריו, אכ"ל ט"ז. ובכוננה פיר למלמד
בקעט"ב בקהל בשכחה אזור בט"ב עצמו שאל בשכחה ע"ש. ומי א"כ סוף:
נראה להזכיר בשכחים, זה יכול ללמד דברים המפרים בט"ב, ע"ש:

(ב) אסורה. וכן תבנ' בפ' נפקוד בפ' נפקוד זה אבסורד כל ימים עיר מוכחה ששם מדי'א ר'ש'ין, וכי' בשל'ה ודווקא בשקה של קקען קקלין שאנו אלא מקב'א. ו'ה' ח' קמ'ב: היא בධ'י כי שעוזה אבד מכל אלל כל הימים, ושבוש לומר דהפלת עכברית יצשה יומם וליללה לפלל באסורים, גב'יא ושל'ם מהר'יל וב'ח' וועל'ה;

אך אוטם ההולכים בין הארץ ונסיך במשא וממן אמר ח' צוות אוטם מתרן ממא: (3) הרעים. ורשות גב'ים אסורי לקרים, ועם התגוזיות אסוד למלמד

אלשנה בדורה

ברכו'. מפני טרורך, וכיו' שלא דקה ענו בשבת אימר תחלה ההפכיה, וכלא שם ומלכית [פמיין]: (ח) ובנהו וכו'. דתודה לאשפוחת הלב. ומכל מקום כל זה אינו מרים, אך מפער בעקב תשעה קאב מידנא כל הטענה עניות, וצקר השעם, משים דהוא נכוול למלוך רברם פפריטו¹ בתשחה בא. והפה אמרה אהרוןים מאשמע שփסרו פנונג ספה ולא עזרו צילו, דאפו אל כל קל' שעטח החסינו בפה אחרונים להתגנו כמו שעטב ברמא' וכו' שכך האקבב גזקה. אקען יש איזה אדורוניס שפאקון קאוד צל ננקונג געה: לאשין לכל גרש'ל, קעבו אעליו שלמד בעצמו אסר צעוזה והתיר גם לאלהרים בזעה, שם בגער'א באורי כתוב דהמרא יתרא היא, וכן ספקדר-פדרקי קארכן געה וקעב דהוא בזיא קרביה לדי' קבשטייל תורה לטלומדים, שמונשלים למד דקרים קמפלרים במתלהה קאפא. דאיין אטס לומד אלא מה שלבוכו חוץ, ועל-בן דעתו להקל תקנונה. וכתוב דבן היה הוא נהג, עין שם. וכן כתיר-אטס שבב דהוא תקנונה בעלאא, ועל-בן נואה דמי שרווא להקל געה אין מלהן בזבוזו²: (ט) ולבן אם כל שעטח. הנה, אטלו ערבעת תשעה קאב עטל אשעטת אין אוירום פרקי אבוחות³ דהווא קאלמאר גיינה⁴, והנה אחר צעוזת, (ט') קדום צעוזת טשר בלמוד תורה אפלוי בשחל בשבחות: (ט) אין ואוירום וכו'. בסע' משפקן קאוד על מנייעת קלמוד בשחת וטבים דקלמוד בשחת אחר צעוזת לא הקסיד שברוי, והינו אפלוי בשחל תשעה בא' בשחת, וכל-עמון בשחל ערבעת תשעה בא' בשחת. ונראה ריש לסתן גל דבב⁵, אחריו בטהלה בשחל גהה אביג'ת מלכון גוראל.

א (א) אסור בדHIGHת ובכ' ואסור לקדוטה פטורה וכ'ו. אסור בכלל הדיינים (ט) כל דין, ואפלי' בין-המשות (ג) עד לתחולמים בין הכהנים ועוסקים במשא מטהן אמר חסנות. (ד) אונן פלטם לטלול שיש למוחות בדים: (ב) הרעים. וצעות עפויים (ס) אסור ללמד לו החדרון, דאיינו אלא סבור דברים ומשבר לב החינוך.

שיעור הצעין

France) : 01.80.91.62.91

Tél (Israël) : +972.77.466.03.32

contact@torah-box.com

הלוות תשעה באב סימן תקנוד

כיאורים ומוספים

לلمור עם יליום רק דברים המותרים בתשעה באב, ואם לא לילמוד ברגל יבואו לידי ביטול תורה, והוסטף, שהוא שיש אפשרות לדוחות את הלימוד למחמת תשעה באב, אין זה סיבה לבטל עכשו תורה, כיון שאם ביום זה יש אישור ביטול תורה.

ובשותת דבר ייעוב (אוח"ס רמא) כתוב שבשלימוד קבוע בעיבור בגין לימוד הכהנים בשיטתם או בכל מקום שיש שיעור קבוע לרביבים בשבת אחריו הכהנים, יתכן שאך לדעת המהמורות שלא לילמוד בשבת אחר החוץ, מותר להמשין את הלימודים הללו, מפני שאם יבטלום הרי זו אבלות בפרהסיא שאסורה בשבת וחוספם, שלפי זה מה שאסר הרמייא ללימוד פרקי אבות, דיתת רק לנווגים שלא לאמורם ברביבים [וביאר שם מרדע יש להקל אף לטעם החתום סופר המוכא לעיל (ס"ק ח)]. ובענין זה דעת הגראי קריין [נהמאות ישראל עמי קמג] והוסטף, שבמידת האפשר יש לקבוע את הלימוד בהלכות היום. וכן כתוב הגרא"ש קמיכאקי (קובען הלכות בין המזרעים עמי רפא) שיש להקל בשיעור הקבוע לרביבים, הן מהמنة שיש בו מושם אבלות בפרהסיא והן מחמת שביטול תלמוד תורה של רבם הוא חמוץ יותר.

דעת החז"א (ארחות רבנו ח"ב עמי קלל, תורה המועדים שם) שאף בערב תשעה באב שחל בשבת אין למלוד אחר חוץ אלא בדברים המותרים, וכן יש למלוד שנים מקרא ואחד תרגומי קורות חצות, אך ביעידם אם לא הספיק קודם חצות, יקרה לאחר חצות [כמו שהתייר לאבל לקרוא שנים מקרא ואחד תרגום בשבת]. וכן העיד הגראי קמיבסקי (ארחות רבנו שם, קרא על מועד הערות הגראי קמיבסקי אותה כת) שהחוז"א לא רצה להקל לו אבilo בשבת.

[מהיל דה ולק]

הפה פטליין ומישקן שיטת קלילו¹².

17) בגדיר האיסור לטיל בערב תשעה באב שהחכר בדברי הרמייא, מהלקי האחוותים, שהמטה משח (ס"י תשיח) כתוב שאין האיסור מחמת שהטול עצמו נחשב כדבר שמחה ותעונג אלא רק כדי שלא יבוא על ידי הטול לידי שחוק וקלות היטול, וכן משמעות דברי השוע"ש בכתב לקמן (ס"י תקנד ס"כ א') שלא ילך ווטיל בשוק כדי שלא יבוא לידי שחוק וקלות היטול [ולבוארה לפיו דבריהם אין איסור אלא אם כן הולך עם עד אנשים, שאו שיר' שבוא לידי שחוק וכיו]. מאירך, הבא המתה משח (שם) בשם רש"י, שאיסור הטול בערב תשעה באב הוא מוחמת שהטול כשעלעמו נחשב דבר שמחה, וכן משמע מרבי היליה שהביא המשניב לקמן (ס"י תקנד ס"ק מא) לענין מה שהוגו בחשעה באב לילך על הקברות, שנבען שלא לילך בכנפיו גrollה, כי אין זה אלא טיל וגם מביא לידי שחות חולין ומשיחין דעתם מאבלות, משמע שהטול אسو' מצר עצמו [ולכאורה לדבריהם יש לאסור את הטול אבilo בשહול לבדו]. והעריך השלחן (ס"י תקנד סי"ח) כתוב את שמי העממים.

סימן תקנוד

rabrim ha'asorim b'teshua ba'av

[משנ"ב ס"ק א]

מה שחתפלל מעריך מקדמי) וכו', אונן מפרקין לונעל¹³.

(1) אומנם לפחות התחלה התשנית, כתוב בשיעורץ לעיל (ס"י תקנד ס"ק ט) שאם הפתלל מעריך מועד יומ, חלה עללו התענית ואסור לו לאבול.

המשך במילאים עמוד 16

[משנ"ב ס"ק ח]

ללא מ"ר רברים נטפרקין) וכו', אין מוחין בדרכו), וככל ובטעט המנהג כחוב בשותת חחם טופר (אויח' ח"א סי' קנו), מה שלומד מചמות ואילך גם לאחר מכון מהשבות עלי' ומהרהר אודרויו בלילה, ונמצא שנכנס לאבלות תשעה באב כשהוא שמחה, והוסטף, שהוא הטעם לאסור את הלימוד לאחר החזות נט בשערת תשעה באב זאו תשעה באב) כל בשבת, אף שבשבת לא נהוגים דיני האבלות ומותר אפילו בבשר ויין, אלא כיון שmonthת למד אחר החזות ותודה לו שמחה אף בלילה שלאחר מכון, ממשם רק יש להימנע ממנה גם בשבת.

(2) וכן נהוג בישיבת אודין (החפץ חיים חייו ופעלו ח"ג עמי תחמונה על פי הוראת החפץ חיים, למלוד ביום זה בככל יום אחר ובשותת אוור לאיצין (ח"ג פ"ח תשובה ה) כתוב שאף שלכתהיל להיש לקבעו את הלימוד האסורים בתשעה באב, מימי מי שקהה לו להימנע מלימוד דברים האסורים בתשעה באב, מיום מילמדו, יכול סמוך על הרבר ויש חשש שמחמת זה יתבטל מילמדו, יכול שמחה על המקילים וילמד במקומות שלבו חפצ. מאירך, החוז"א הורה (תורת המועדים ס"ק ה) שאבilo בערב תשעה באב שחל בשבת אין למלוד אחר חוץ, ולכתובות ס"ט ל事后ות רשותם להמלוד בתשעה באב.

ס"ק ד' שמורה, כיון שאין זה נקרא לימתו.

[משנ"ב ס"ק ט]

אין אונן פרקי אבוחותן (ההוא קלטמוד תועה) וכו', אבilo בשתל בשתל¹⁴.

(3) ואף שבשבת זו קוין בתרזה במנחה, ואבilo בתשעה באב עצמו מובא בש"ע לקמן (ס"י תקנד ס"ד) שמורוח לקוריא את כל סדר הדAYS ופרשת הקרבנות ומונגת איזהו מקמן [קרושית היטין (ס"ק ב)], מבסאר הבנדי ועשה שונה הלימוד בפרק אבות כיוון שבולו מותר, וכל המדריך בהם מוציא טעם וחידוש נפלא במה שרומו חז"ל ותודה לו שמחה מדולה, ואינו דומה למזה שקוראים בתורה שאינו אלא קריאה בעלמא [וכן הקריאה של פרשת הקרבנות שאינה אלא דרך קריאה].

(4) אך לענין לימוד בדרך פלול בדברים הרעים, כתוב הকף החיים (ס"ק יז) בשם החותב סופר שאף שהו אסור בתשעה באב עצמו [כמובא לקמן (ס"י תקנד ס"ק ד)], מימי בשבת אף לדעת המהמורות מותה.

(5) אונבם הביא הרמייא לקמן (ס"י תקנוד סי"ט) שבתשעה באב שחל שבת יש איסורים בתשmiss המטה, וביאר המשנ"ב שם (ס"ק לט) שלעדתם שבת זו דומה לדין הקורבר את מותו ברגל שפסק השוע"ש לעיל (ס"י תקנוד ס"ד) שנוגג אבלות במנעד בדרכם שבעינא. ובמשניב כתוב שם (ס"ק ט) שתלמיד תורה הוא בכל דברים שבצינעא, ואם כן לדעות אל יט לאסור תלמוד תורה [וראה מגיא סי"ג, וביחיד ר"ה ולכך].

[משנ"ב ס"ק י]

ונראה דינש לסמך עיל זיהו¹⁵.

(6) אך לגבי לימודם, הורה הגראייש אלישיב (תורת המועדים ס"ק ה) שאף שנוקטים להלכה בדעתו שמותר למלוד בשבת זה מימי בפרהסיא אכן ראוי לשorth שלא בדברי הרמייא, ולכן אין לקיימים שישור לרביבים בשבת בערב תשעה באב, חוץ מבמקרה שאם יותבטל השיעור, לא ימלדו מושחתפיו כלום. והוסטף, שעת מסגרת הלימוד של אבות וبنיכ' אפשר לקיים ברגל, שכן שבל אב לומד בבני עמו עם בט אין זה נחשב לימוד לרביבים, וזה, שקהה

